

کشور خود پناه می‌دهد و به اتحادیه اروپا نشان می‌دهد که در صف اول مبارزه با مهاجر غیرقانونی به اروپاست، اما در ادامه با تهدید به بازگشایی مرزهایش برای حرکت این پناهجویها به سمت مرزهای اتحادیه اروپا، به امتیازگیری از آنها دست می‌زند. همین جمهوری ترکیه در یک بازه زمانی، مرزهایش را به روی تروریست‌های داعشی باز کرد و مأمنی شد برای پیوستن داوطلبانی از اقصی نقاط اروپا به داعش در سوریه. همچنین نقش آنها در پیوستن قومیت‌هایی مثل چچنی‌ها به داعش کلیدی است. پس ترکیه در نسبت با مهاجرین تدبیر سیاسی دارد و به مهاجران، به عنوان یک کارت بازی نگاه می‌کند، چه در جهت پیشبرد مسائل داخلی خود و چه در امور بین‌المللی.

جوامع مسلمان، تجلی شکست سیاست‌های ادغام اروپایی

ما عمدتاً فکر می‌کنیم کشورهای اروپایی در جامعه‌پذیری مهاجرین موفق بودند، اما واقعیت این است که جامعه مسلمانان بسیار پرقوت و به صورت یک جامعه کاملاً متمایز از جامعه اصلی آن کشور، دارد به حیات خودش ادامه می‌دهد. بعد از ۷۵ سال، هنوز افرادی که از جمهوری ترکیه به جمهوری فدرال آلمان مهاجرت کردند، در مؤلفه‌های مختلف زیست فردی و جمعی مثل لباس، پوشاک، خوراک، عروسی، عزا و حتی زیست اجتماعی‌شان مثل مدرسه رفتن، استفاده از امکانات عمومی و حضور در جامعه، کاملاً قابل تمایز با جامعه آلمانی هستند. در هلند، ترک‌ها و مهاجرین مراکشی در محله‌هایی خاص، کافه، رستوران و مدرسه‌هایی مخصوص به خود دارند و سعی کرده‌اند هویت خود را حفظ کنند و زیستی کاملاً مجزا از جامعه دارند. اینها نشان می‌دهد دولت‌های اروپایی در ادغام و هضم این خرده فرهنگ‌های مهاجر در جامعه شکست خورده‌اند.